

1862-08-22

AFSENDER

Titus Schouw

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6-7

Foto 5 viser side 9

Foto 6 viser side 10

Foto 7 viser side 11

Foto 8 viser side 12

Afsendersted:

Sydafrika

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 52

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Vanskeligheder som ere værd
at nævne. Man tænker sig
Njoman, i det Mindste gjorde jeg
det, Africa som en Landorden
med en Oase hist og her; og en
Reise i Africa tænkes snar
sig bestaaende af afveirte
Fødsel, Sult og Heder; Sult har
jeg aldrig lidt af her, Fødsel
heller ikke, somme Sæge har
der ikke været Læge nok til
at ordke sig i; saa saa har
man til Gæmskel en anden
Sag hørt en dybt Fald til
at bade i, og Heder kan jeg
aldeles ikke tale med om, thi
det eneste vi have lidt af
paa Torneu er Heder.

SKOTGAARD
123.999
MUSEET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 6 Nr. 13

Talshøjstrøm d. 22de Aug
1862.

Jesu G. Nu er jeg paa
F. B. J. Touren fra vor Jagtvej
hvor; det Nordlyset er rare, var
ved Limpopoens udtrect ved
Vendebordien. Vi havde desto
næppe linn kort Tid til at blive
i de gode Jagtveje; thi den
hede Aarsid stæer for Særen
og i den er det forbrudt med
mange Vanskeligheder at reise
der, Oerue og Heder blive
sigge ^{og de} saas de ikke ere vandre
til Klammalt o. s. v. Desuden kan
vi ikke godt blive længere her
i Africa derom vi skal naa
at komme Jorden mindst i
den paatænkte Tid.

Efter mig at have været ombudet til at seer saa vilde, som naar
et helst har her i Africa er det troer hjemme, og ganske sikkert,
sikkert at komme til det Punkt, lige naar man læser dem i Fied.
at man kunde have begyndt om Vi fik vore Oplysninger, om hvor
Reise der hvor vi ender dem man bedst kunde reise, i Capetown
menlig i Natal. Harde vi hvor de i Fortigacende sagt ikke
begyndt der kunde vi paa 3 vide stort meer om Reiser i
Maanedes maect op til Gama Africa end vi vilde hjemme,
Tou, hvilket naturligt vilde og efter dets Beskrivelser ~~man~~ var
have været læst interessanter en saadan Tour, som vi saa
og lige saa let kunde lade sig have gjort, at saa eventyrligt
gjøre som den Tour vi have Foretogende, saa vi i Grundens
gjort. Klimaet er sunt, Reise det ikke havde til Hensigt at
maaden begynde, naar man gaa saa vordigt, men lidt
blot har Tiden for sig, Befolk. efter blot lerte vi at det ikke
singen i det og fredelig at alene var givligt, men end mere
reise sblandt, og de vilde dyr, den simpleste Sag af Verden,
som for os er loben af inden

Mange nye Arter af Antiloper
saa vi naturligevis ogsaa. Sen
Benedikt af forskellige Arter baade
af Bjør og Fugle, som her findes,
skal man iige loenge indse
man finder Mager til; af Anti-
loper har jeg allerede set 14 Arter.
af Stærkefugle har jeg set 18 Arter.
Stjærkearten er varieret i det uendelige,
og kommer man til en lille
So eller Thov ier man en ubety-
delig Maade af Linné og Pinnacel, og
naar de uindvirkte Formen og Tæver.
Endvidere have vi fundet Brønding
og jeg kan frivilligt sig om at
Rind og eller Amulet lavet af døde
er meget delicat.
Vort Ophold i Bunkene var ganske
romantisk. Vognen stod tæt ved
Floden under et stort brunt Træ;

H.
alt en at deisen i Apica
er den eneste Fugl af Læden
og kan gøres med samme
Sikkerhed som i Europa.
Sundheds have det dog været ret
godt Nidtytte af vor Færd. Lidet
jeg skoo sig til indst have et
varet oppe i; hvad de her kaldes
Bunkene. Vi toge til Linné og
som her kaldes Cricodde floden,
og hvor der er meget Vildt af
dort Vildt. Jeg har jaget
Bjælger og det store Næsehorn
de to Bjør som af Apica's Færd
arriver for de færdigste Bjør
at jage, da de indvirkede
angribe siden at være meget
føit, de står bag Bunkene og
styre ind paa Færdene; dem
vi havde at gøre med var

SPOTGAARD
Den 11de
1855

imidlertid ganske som alt andet det maa være gode Heste; og Jagten
Vilket, de løb og vi rode efter dem vilde endmæ være Fintet herom den
og skjød, og saa faldt de, det vilde ikke faat Sted imellem Bænkene;
noget af dem, ikke alle, dertil var som saa sine Heste staa meget
de for mange. Dermed har jeg ^{Tæt, og alle var tæt losset med}
jaget Gjøfene, (og kan man forstaa ^{Forme, nogle have 3 a 4 Tommer}
Spørgsmaal om at de have Kløve ^{lange Dylepidsse Forme, andre}
og ikke Kløve) og en storstamme ^{var tæt besatte med smaa skarpe}
Jagt har jeg ikke længere været ^{Proze og atter andre have begge}
med til. At skyde dem er ikke ^{dele; dette brænderen givt naturligt,}
Pointet i Fingren; men det ^{at i Nøglen Klædningen og understøtt}
ved Lygten er at rulle dem ind, og ^{Pynteren bliver hængende i en}
et vilkere Tidt har jeg aldrig ^{Buik. Her man først ~~ind~~ ind;}
med til, ikke fordi det var saa ^{hættet Sjæret kan man sætte}
saa længe 10 Minutter høiest ^{sætte Rossepielen lige til det}
et Quarter vil skjære Fingren; ^{skyde.}
men i den Tid maa Tentens ^{Elephanten saa vi Jæger af de havde}
hæle ind att hoved de former, og ^{været der for kort inden; men de}
Dindere havde drovet dem bort.

12999
SKOVGÅRD
MUSEET

III
rindt om Bogen var levst et
Gjærd af torvede Ræke, og inden
for det sadde vi om Aftenen ved et
stort Bænk, sammen med vore
Oger, Heste, Hunde, vore første Folk
og omkring en Snees Træffere, som
vare med for at vise os Vildt samt
Vej; til Gjengjæld for hvilket de fik
det Vildt vi skæde selv kunde spise.
Det var smukke Folk, godmodige
og altid i godt Humør; fik de intet
Vildt vare de slunkne og skæde
sov meget; skjød man saa noget
til dem, sadde alle hele Dagen om
Flora og sadde til de bleve ganske
tykmavede; Skjød her samme Fæd,
flydelse paa den som Spiritus, paa
andre, de snappede, sanglo den
hele Nat igjennem. De ere indmærkede
Fodjægere, kunne løbe den hele
Dag igjennem bag Hesten, riddes
man rask til, blive de scæterligere i

bag efter; men naar Een dog snart
efter at man ^{har} tagtuet Farten. De
ere alle store Boin, faa de et Speil
; Haanden staa de med syndelig
Velbekag malet i deres Bussigter og
betragte dem uo hille Jagu ijsammen;
En Dag havde vor Tjener fra Cape
town, som mellem Kafferne er uertu
en hvid Mand, faet alle Kafferne
sammen og saget dem smule Linn
de havde paa Hagen af dem og
nu vare de alle heurigtte, nogle
havde beholdt Timberarten, andre
havde ledet Rafterarterne staa
o. s. v. dog kom alle hen til os, og
leende som Boin, viste de os; ~~at~~
hvor smukke de vare bleve. Deres
Dragt er naturligvis noget Luftig, et
Skind om Skuldrene, og intet ridre.
Men de ere alle pyntede med Perler,
Fjeder o. s. v.; hvilket klader dem ret
godt. Een af dem, meget ung,

hadde, da ~~kan~~^{delo} ~~ingen~~^{IV} Skjæg havde,
lavet sig et af en Quagmanke,
han tog det kæn paa ved høitidelige
Leiligheder, og jeg har en stærk Mis-
tanke, om at han i høi Grad, i det
smindste satte han et meget yndeligt
Ansigt op, men var dog sine Lidelser som
en Mand. Jeg tro alle Klapperne som
en Mand, i høi Grad mindst mig
mit store Vildmands skjæg, i det Munde
hættede alle beundrende Blikke til det.
Deres Ferdighed i at sætte Kyd til dros-
er beundringsværdig, de holde ikke op
saa længe der er noget; og alt af Vildt
bruges, Maveskindet, Tarmene ja selvo
Tarmenes Indhold; jeg saa dem en Dags
lave nogle smaa flade Kager af det
Fuldvendige af Rhinoseros tarm, som
de tørrede i Solen, jeg yndede om deres
Brugbarhed, de bruger dem til ^{at} hve som
men med blaat glimmersand, som
de derpaa tro i Laaret paa de unge
Piger. Til sidst bleve de alle ganske
syge af det meget fiske Kyd de aade,

og smaatte, naar vi vare paa Fægt,
hvert Publikum gaa for dem selv.
Nu begynder Foraaret her nede, det er
outrent som hjemme, Apricot og
Mandeltræerne blomstre, Fjeldtræerne
strjke friske Skud, og een Dag er det
mildt og gødigt Veir, den næste
blæser det og er koldt.
Vi stopper her i Byen, fra hvilken
jeg allerede engang her skrevet et
Brev, for at espedere Posten, og gaa
om et Par Dage til Natal hvilket
vil tage os outrent en Maaned.
Derfra gaa vi enten tilios tilbage til
Cape town, eller til landets med en
Hestevojn gjennem Cape colonien,
Langt Nysten, hvilket skal være
en smuk Tour, jeg er længe villig
for Tid til det Lidet, det beror paa
naar der afgaar Leilighed til Au-
stralien, hoorhen vi gaa herfra
at besøge Madagasker og Java maa vi
opgive (vi havde oprindelig den Plan) da
vi have bleven her saa længe. men bedre
at jeg herre kunde grundigt end mange flygtigt
Min Udvand til alle sine og gode Decemer fra den
første Maaned.